

BARCS JÁNOS

Hallgasd a Balatont!

(Takáts Gyula emlékére)

*Szemed látom, világod keresem.
Végtelen hegygerinc vonul
alant úszó felbőkosokkal,
Bece-hegy felől ismeretlen
volt dimenziók felé,
s vak kányákat röptet a szél...
Szállnék velük új zátony-szigetet
keresve-kutatva binni, azt
hogy még itt vagy köztünk,
hol partot ér a szellem a
a friss lelkek ölelő sugarában.
Szárnyaló nagy szív megpibentél!
Aggastyán-éves példakép, Te magyar pásztor
voltál – büszkén néztem nyugalmadat, mely
batalmas, mint megőrző pillantásod,
mert erős célra feszülő búr volt.
Onnan arról a legtúlsó partról
hallgasd a Balatont, ahogy a vak szél
verekszik lent a kóbor hullámokkal:
S lásd, ahogy fönt a dombon szüiretre
készül a sok pozsgás arcú gazda,
akikkel oly sokszor kezet szoritottál.
Kérlek: béküljél meg e rút világgal !*

Balatonai fürdőzők, 1930–35 között